

FEDERATION CYNOLOGIQUE INTERNATIONALE

Secretariat General: 13, Place Albert I – B 6530 THUIN (Belgie)

FCI-Standard č. 223 / 21.10.2009

Překlad: Ing. H. Petrusová

HOLANDSKÝ OVČÁK (Hollandse Herdershond)

ZEMĚ PŮVODU: Nizozemí

DATUM PUBLIKACE PLATNÉHO STANDARDU: 28.07. 2009

POUŽITÍ: Společenský a ovčácký pes.

KLASIFIKACE FCI:

Skupina 1	Ovčáčtí a pastevečtí psi.
Sekce 1	Ovčáci.
Bez zkoušky z výkonu.	

KRÁTKÝ HISTORICKÝ PŘEHLED: Původně byl holandský ovčák především venkovský ovčácký pes. Holanďané měli odedávna ornou půdu, kterou – kromě jiného - udržovala stáda ovcí. Psi měli držet ovce stranou od úrody, což dělali tak, že hlídali hranici mezi silnicí a polem. Doprovázeli stádo při cestě na louky, trhy a do přístavů. Na farmách drželi slepice dál od zeleninové zahrady, sháněli krávy k dojení, a tahali mlékařské káry. Také upozorňovali farmáře, pokud někdo cizí přišel na dvůr. Kolem roku 1990 zmizela stáda ovcí z větší části Nizozemí. Všestranné schopnosti učinily holandského ovčáka vhodným k výcviku, který začal být v té době populárním. Tak začala jeho nová kariéra jako policejního psa, jako stopaře a pátracího psa a jako vodícího psa pro nevidomé. Samozřejmě je dodnes schopný se starat o stádo ovcí. První standard plemene pochází z 12.6.1898.

CELKOVÝ VZHLED: Střední velikosti, středně těžký, dobře osvalený pes silné a harmonické stavby těla. Pes s velkou vytrvalostí, živým temperamentem a inteligentním výrazem. Podle typu srsti je plemeno rozděleno do tří variet: krátko-,dlouho- a hrubosrsté.

DŮLEŽITÉ PROPORCE: Délka těla (od ramenního kloubu k sedacím hrbolům) přesahuje výšku v kohoutku, přibližný poměr 10:9, což vyhovuje pohybu v klusu. Poměr délky mozkovny k tlamě je 1:1.

POVAHA/TEMPERAMENT: Velmi věrný a spolehlivý, vždy ostražitý, pozorný, čilý, samostatný, vytrvalý, inteligentní, poslušný a nadaný s temperamentem typického ovčáka. Holandský ovčák ochotně pracuje se svým pánem a samostatně se zabývá jakýmkoli úkolem, který mu byl přidělen. Při práci s větším stádem musí být schopný pracovat společně s několika dalšími psy.

HLAVA: Proporční k tělu, při pohledu shora a ze strany klínovitá. Spíše podlouhlá, bez vrásek; suchá, líce ploché bez výrazných lícních kostí. Díky osrstění se hlava hrubosrsté variety zdá být více čtyřúhelníková, ale jde pouze o optický klam.

MOZKOVNA:

Lebka: Plochá.

Stop: Mírný, přesto jasně patrný.

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Tlama: Mírně delší než ploché čelo. Nosní hřbet rovný a rovnoběžný s horní linií lebky.

Nosní houba: Černá.

Pysky: Přilehlé a dobře pigmentované.

Čelisti/Zuby: Nůžkový skus, silný, pravidelný a kompletní.

Oči: Tmavé, střední velikosti. Mandlového tvaru, mírně šikmé. Oči by neměly být posazené příliš daleko od sebe a ne vystupující.

Uši: Střední velikosti. Při vzrušení vysoko nesené a vztyčené.

KRK: Ne příliš krátký, suchý, bez volné kůže, pozvolna přecházející do trupu.

TRUP: Pevný, ale ne těžký.

Horní linie: Hladký pozvolný přechod šíje do horní linie těla, hlava a krk přirozeně nesené.

Hřbet: Rovný a pevný.

Bedra: Pevná, ne dlouhá či úzká.

Zád: Mírně šikmá, ne krátká.

Spodní linie a břicho: Lehce vtažená.

Hrudník: Hluboký a dostatečně dlouhý, ne úzký, žebra mírně klenutá.

Předhrudí: Dobře vyvinuté.

OCAS: V klidu svěšený rovně dolů, nebo lehce prohnutý. Dosahuje ke hlezňům. V pohybu elegantně nesený vzhůru, nikdy stočený nebo nesený do strany.

KONČETINY:

HRUDNÍ KONČETINY: Silné, dobré délky, dobře osvalené. Kostí pevné, ale ne těžké.

V zásadě rovné, ale s dostatečně pružnými nadprstími.

Lopatky: Dobře přiléhající k tělu a dostatečně šikmé.

Nadloktí: Přibližně stejně dlouhá jako lopatky a dobře zaúhlená s přiléhajícími kostmi.

Lokty: Dobře přiložené k tělu.

Přední tlapy: Oválné. Sevřené, prsty klenuté. Černé drápy a pružné černé polštářky.

PÁNEVNÍ KONČETINY: Pánevní končetiny jsou silné a dobře osvalené. Kostí pevné, ale nikdy ne těžké. Ne přehnaně zaúhlené.

Stehna a bérce: Přibližně stejné délky.

Hlezna: Kolmo pod sedacími hrboly.

Paspárky: Nejsou.

Zadní tlapy: Oválné. Sevřené, prsty klenuté. Černé drápy a pružné černé polštářky.

CHODY / POHYB: Holandský ovčák je klusák s volným, plynulým a pružným pohybem, bez přehnaně výrazného nakročení či délky chodu.

OSRSTĚNÍ:

SRST:

Krátká: Po celém těle poměrně tvrdá, pevně přilehlá, ne příliš krátká srst s bohatou podsadou. Límeček, kalhotky a delší srst na ocase jsou jasně patrné.

Dlouhá: Po celém těle dlouhá, rovná, přiléhavá, na omak hrubá srst bez kudrn a vln s bohatou podsadou. Zřetelný límeček a kalhotky. Ocas bohatě osrstěný.

Hlava, uši, tlapky a pánevní končetiny pod hlezny jsou kryté krátkou hustou srstí. Zadní strana hrudních končetin je silně osrstěná tzv. praporci, které se směrem k tlapkám zkracují. Uši bez třásní.

Hrubá: Po celém těle kromě hlavy hustá, tvrdá, rozcuchaná srst s měkkou hustou podsadou. Srst by měla být přilehlá. Horní a dolní pysk dobře kryté srstí, kníry a bradkou; nad očima dobře vyvinuté hrubé obočí, které je výrazné, ale ne přehnané. Na lebce a lících srst poněkud kratší. Při pohledu ze strany se hlava zdá být kvadratická. Ocas celý krytý srstí. Silně vyvinuté kalhotky jsou žádoucí.

Žíhané zbarvení může být díky rozcuchané srsti méně výrazné.

Hrubá srst by mohla být v průměru dvakrát ročně trimovaná.

BARVA:

Žíhaná. Základní barva je zlatá nebo stříbrná. Zlatá od světlé pískové až po kaštanovou.

Žíhání je jasně zřetelné po celém těle, na límci, kalhotkách a ocasu. Příliš mnoho černé není žádoucí. Černé masce je dáována přednost.

Bílé znaky na hrudi a tlapkách nejsou žádoucí.

VÝŠKA A HMOTNOST:

<u>Výška v kohoutku:</u>	Psi:	57 – 62 cm
	Feny:	55 – 60 cm

VADY: Jakákoliv odchylka od výše uvedených znaků by měla být považována za vadu a vážnost, s níž je vada posuzována, by měla být v přímém poměru k jejímu stupni a jejímu vlivu na funkční zdraví a pohodu psa.

VYLUČUJÍCÍ VADY:

- Agresivita nebo přehnaná bázlivost.
- Každý jedinec jasně vykazující fyzické nebo psychické abnormality musí být diskvalifikován.
- Nedostatek plemenného typu.

Pozn.:

- Psi (samci) musejí mít dvě zjevně normálně vyvinutá varlata, plně sestouplá v šourku.
- Pouze funkčně a klinicky zdraví jedinci se znaky typickými pro plemeno mohou být použiti k chovu.